

בש"פ 7460/16 - מדינת ישראל נגד ג'קי סמדיה

בבית המשפט העליון

בש"פ 7460/16 - א'

כבוד השופט ס' ג'ובראן
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נגד

ג'קי סמדיה

המשיב:

בקשה להארכת מעצר שניה לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

(6.10.2016)

ד' בתשרי התשע"ז

תאריך הישיבה:

עו"ד מירי קולומבוס

בשם המבקשת:

עו"ד נס בן נתן

בשם המשיב:

החלטה

1. בקשת להארכת מעצר שנייה מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), להארכת מעצרו של המשיב בתשעים יום החל מיום 4.10.2016 או עד למתן פסק דין בת"פ 11331-10-15 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

כתב האישום

2. ביום 8.10.2015 הוגש נגד המשיב ונאשם נוסף (להלן: נאשם 2 וביחד הנאשמים) כתב אישום, המייחס לו עבירות של סחיטה באיומים, לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); והצתה, לפי סעיף 448(א) רישא יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין.

3. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 2.7.2015, בעת שנהג ברכב מסוג 'קדילק', אונור קלש (להלן: אונור) - בנם של דורסון קלש (להלן: המתלונן) ואולגה קלש (להלן: אולגה) - פגע בשוגג ובאופן קל באופנוע השייך לנאשם 2. בהמשך היום, שלום דגייב (להלן: שלום) - בנה של אולגה - התקשר למתלונן, שהיה כאב עבורו, וסיפר לו על שאירע. שלום הוסיף כי בעקבות הפגיעה אונור התנצל בפני נאשם 2, ולאחר שראה כי לא נגרם נזק לאופנוע חזר למכונית, אולם נאשם 2 ושלושה אנשים נוספים הקיפו אותו ולא אפשרו לו לנסוע. עוד סיפר שלום כי בעקבות שיחת טלפון מאונור הוא הגיע למקום, ולאחר שהוא ואונור "עשו בלאגן" ארבעת האנשים האחרים ברחו. שלום הוסיף כי הוא מכיר את הארבעה ככנופיה מסוכנת מבת ים, והביע את חששו כי הם עלולים לפגוע באונור בעקבות האירוע.

במטרה להרגיע את הרוחות, המתלונן התקשר לנאשם 2 והשניים קבעו להיפגש. בשעות הערב המאוחרות הגיעו למקום הפגישה המתלונן, כשהוא מלווה בשניים ממכריו, ונאשם 2, כשהוא מלווה בשני גברים. במהלך הפגישה המתלונן ביקש מנאשם 2 לראות את האופנוע והתחייב לשלם עבור תיקונו ככל שנגרם לו נזק. בתגובה אמר לו נאשם 2 כי "הכל בסדר. אין חשבון עם אונור. רק עם שלום לא סגור", בנמקו כי "שלום עשה לנו בלאגן בתחנת הדלק".

למחרת, בשעה 00:50 לערך, הוצת האופנוע של נאשם 2 בחניון מגוריו בעיר ראשון לציון בידי אדם שזהותו אינה ידועה למשטרה. באותו היום, התקשר נאשם 2 למתלונן והאשים את שלום בהצתת אופנוע. המתלונן הכחיש את הדברים והשניים קבעו להיפגש. בהמשך היום, פגש המתלונן, שהיה מלווה בחברו, את נאשם 2, שהיה מלווה בכ-20-25 גברים. במהלך הפגישה, נאשם 2 חזר וטען כי שלום הוא שהצית את האופנוע. המתלונן השיב לנאשם 2 כי אם יציג הוכחה לכך שאכן כך הדבר, הוא ירכוש עבורו אופנוע חדש. בתגובה, נאשם 2 דרש מהמתלונן 200,000 ש"ח כ"קנס" על הצתת האופנוע, ואיים עליו כי הוא חייב לשלם את הכסף שכן "בבית ים אנחנו הכי גדולים". המתלונן, אשר חש מאוים, ביקש מנאשם 2 להגיע למשרדו ביום ראשון ה-5.7.2015.

משהנאשם 2 לא הגיע למשרדו של המתלונן במועד שנקבע, ביקש המתלונן מאבשלום יתום (להלן: אבשלום) - עובד שלו בעבר וחברו של אונור - להתקשר לנאשם 2. אבשלום התקשר לנאשם 2 כשהמתלונן עומד לצדו, ולאחר שיחה קצרה אמר למתלונן כי נאשם 2 הודיע ש"התיק" הועבר למשיב. בסמוך לאחר מכן, החל המשיב, כשהוא מלווה באחרים, לחפש אחר אונור כדי לסחוט ממנו את הכסף. בין היתר, הגיע המשיב לקיוסק בבית ים בו עבדה חברתו של אונור.

כעבור מספר ימים, המתלונן - עקב החשש לשלום בנו, שוחח בטלפון עם המשיב וביקש להיפגש עמו. באותו הערב הגיע המשיב, כשהוא מלווה בשלושה אנשים, לקיוסק בבית ים בו היה המתלונן. המתלונן שאל את המשיב מדוע הוא מחפש את בנו, והשניים קבעו להיפגש בבית קפה על מנת לשוחח בעניין. מיד לאחר מכן, הגיע המתלונן יחד עם דוד אווקנין (להלן: דובי) וחברו אחמט לבית קפה בבית ים, שם פגש את המשיב, שהיה מלווה באדם נוסף. המשיב טען בפני המתלונן כי שלום הצית את האופנוע שלו. המתלונן ענה כי האופנוע לא שייך לו כי אם לנאשם 2. בתגובה איים עליו המשיב באמרו כי "אנחנו יודעים" איזה מכוניות יש לך, ובהן מכונית מסוג 'קדילק' ו-6 מכוניות מסוג 'מרצדס'. המתלונן

שב ואמר למשיב כי הוא משקר, ובעקבות זאת המשיב עזב בכעס את המקום.

לאחר מכן, דובי אמר למתלונן כי שגה בכך שכינה את המשיב "שקרן", והמתלונן ביקש ממנו להתקשר למשיב בבקשה כי יפגשו שוב. המתלונן וחבריו חזרו לקיוסק, ולאחר שדובי התקשר למשיב גם הוא הגיע לשם, ואמר כי ימשיכו את הפגישה בתחנת דלק בחוף ראשון לציון. בתחנת הדלק, אליה הגיעו המתלונן, דובי, אחמט, המשיב ושלושה אנשים נוספים שליוו אותו, הציע המתלונן למשיב שיאמר את רצונו כדי ש"יסגרו" את העניין. המשיב ענה כי עליו לשאול את "בעל הבית" שלו, ולאחר 10 דקות חזר ואמר לדובי כי על המתלונן לשלם להם 500,000 ש"ח. דובי העביר את דרישת המשיב למתלונן.

כמה ימים לאחר מכן, בתחילת חודש אוגוסט, נכנס המתלונן בשעת לילה עם מכוניתו לחניון דירתו בבניין בראשון לציון, שם המתין לו המשיב כשהוא עומד מחוץ למכונית שפנסיה מאירים לכיוונו, ועמו 4-5 אנשים נוספים. המתלונן מיהר להימלט לדירתו. לאחר מספר ימים, נוכח חששו מהמשיב, ביקש המתלונן ממכריו לפנות בשמו למשיב על מנת לנסות וליישב את העניין. בהמשך לכך, קיבל המתלונן הודעה כי ה"בוס" של המשיב מוכן "לרדת" ל-350,000 ש"ח.

ביום 12.8.2015 בשעה 22:30 לערך, הסיע המתלונן את אונור לביתה של אולגה שבבת ים (להלן: הבית). בשעה 23:00 לערך ראתה חברתו של אונור, אשר הגיעה אף היא לבית, את המשיב ואת אבשלום כשהם מתצפתים על הבית ונכנסים למכונית שחנתה במקום ואשר היו בה אנשים נוספים. המתלונן, מחשש שיפגעו בבנו, אסף את אונור ואת חברתו לביתו. בהמשך הלילה הושלך רימון הלם-סינוור לעבר דלת ביתה של אולגה - בזמן ששהתה בבית. הרימון התפוצץ ליד דלת הבית.

ביום 30.8.2015 בשעה 2:20 לערך, הציתו המשיב או מי מטעמו מכונית מסוג 'מרצדס' אשר הייתה בחזקתו ובשימוש של המתלונן, בחניון התת-קרקעי של הבניין בו גר המתלונן. ההצתה בוצעה על ידי שפיכת חומר דליק במספר מוקדים על המכונית. כוחות הכיבוי וההצלה שהוזעקו למקום הצליחו לכבות את האש ולמנוע את התפשטותה לעבר המכוניות הנוספות שהיו בחניון ולעבר בניין המגורים, אולם מכונית ה'מרצדס' נשרפה כליל.

ביום 5.9.2015 פנה המתלונן לדובי ולאשתו ליאת (להלן: ליאת) וביקש את עזרתם נוכח היכרותם עם המשיב. בהמשך לכך, ליאת ודובי הגיעו בשעת לילה לדירתו של המתלונן, ובשעה 01:00 לערך התקשרה ליאת למשיב. המשיב אמר לליאת כי הוא נמצא באזור דירתו של המתלונן, והיא ודובי ירדו לדבר איתו. המשיב אמר לליאת כי המתלונן שרף לו אופנוע וחיב לו כסף, ולכן הוא לא יכול לוותר לו. עם זאת, לאור בקשתה של ליאת להפחית את הסכום אותו דרש מהמתלונן, המשיב אמר כי הוא מוכן "להוריד" 50,000 ש"ח "בשביל הידידות". לאחר מכן הוסיף "שישלם, כי כבר שרפנו לו את האוטו ושלא יגרמו לו עוד נזקים". ליאת הזהירה את המשיב כי המתלונן יפנה למשטרה, והוא ענה "שילך למשטרות, אחד נעצר יש עוד". בעקבות האימים, ליאת ודובי המליצו למתלונן לשלם את דמי הסחיטה שהוא דורש, שעמדו כעת על 200,000 ש"ח.

ביום 15.9.2015 או בסמוך לכך, בשעה 22:00 לערך, שוחח המתלונן עם המשיב ליד בנין מגוריו בראשון לציון. המתלונן אמר למשיב כי אין ברשותו את הכסף וביקש ארכה בת מספר ימים.

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בבקשה נטען כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב במעשים המיוחסים לו בכתב האישום, וביניהן הודעתיו של המתלונן והודעתה של ליאת, וכן צילומי חניון ביתו של המתלונן בהם נראית ההצתה. כמו כן, נטען כי המעשים המיוחסים למשיב מלמדים על מסוכנותו כלפי המתלונן ובני משפחתו, וכי נוכח היכרותו של המשיב עם עדי התביעה, קיים יסוד סביר לחשש כי שחרורו יביא לשיבוש הליכי משפט ולהשפעה על עדים.
5. בדיון המעצר שהתקיים ביום 28.10.2015 באת-כוח המשיב הסכימה לקיומן של ראיות לכאורה. בדיון שהתקיים ביום 18.11.2015 ביקשו המשיב ונאשם 2 לשחררם לחלופת מעצר מרוחקת מבת ים. המבקשת התנגדה לשחרורם של השניים לחלופת מעצר, ובית המשפט המחוזי הורה על הגשת תסקיר שירות מבחן בעניינם, וקבע כי הבקשות יבחנו עם קבלת התסקיר. ביום 7.12.2015 הוגש לבית המשפט המחוזי תסקיר מעצר בעניינו של המשיב, ממנו עולה כי, להערכת שירות המבחן, נשקפת מהמשיב רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות אלימה שתוצאותיה צפויות להיות בדרגת חומרה גבוהה. עוד העריך שירות המבחן כי חלופת המעצר שהוצעה אינה הולמת את רמת הסיכון הנשקפת ממנו. על כן, שירות המבחן נמנע מלהמליץ על שחרור המשיב לחלופת מעצר.
6. בדיון שהתקיים ביום 9.12.2015 הורה בית המשפט המחוזי, בהסכמתו של המשיב, על מעצרו עד תום ההליכים נגדו. יצוין כי ביום 23.11.2015 הוגשה על ידי המשיב בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו, כך שתתאפשר יציאתו לחופשה מיוחדת לביקור אביו החולה. ביום 30.12.2015 בית המשפט המחוזי דחה את בקשתו, בין היתר לאור חומר חסוי שהוצג בפניו ביחס להתנהגותו השלילית של המשיב בכלא.
7. משלא הסתיים משפטו של המשיב בתום תשעה חודשי מעצר, הגישה המבקשת לבית משפט זה בקשה להארכת המעצר (בש"פ 5081/16), וביום 5.7.2016 הורה בית משפט זה (השופט נ' סולברג) על הארכת המעצר בתשעים ימים נוספים החל מיום 7.7.2016.
8. בכל הנוגע למהלך הדיונים בתיק העיקרי, ביום 8.10.2015 הוגש כתב האישום נגד המשיב ונאשם 2 ונערכה הקראה של כתב האישום. מועד הדיון למתן מענה לכתב האישום נדחה מספר פעמים, בין היתר לצורך הידברות ולאור בקשות דחייה מטעם באת-כוח המשיב. ביום 1.3.2016 בית המשפט דחה פעם נוספת את המשך הדיון לצורך מיצוי ההידברות. ביום 29.3.2016 הודיעה המבקשת כי ההידברות בין הצדדים לא צלחה, ובית המשפט הורה על העברת התיק לשופט מ' ברנט וכן על הגשת מענה לכתב האישום תוך 14 ימים. ביום 19.4.2016 הוגש מענה לכתב האישום, והתיק נקבע לשמיעת הוכחות ליום 6.12.2016 וליום 13.12.2016. יוער, כי שני מועדים נוספים הוצעו על ידי בית המשפט, אך הם לא התאימו לבא-כוח נאשם 2 בשל תיקים אחרים שבטיפולו.
9. מן הראוי לציין, כי בתקופת המעצר הנוכחית טרם התקיימו דיונים בתיק, וזאת לנוכח החלטת בית המשפט כי שמיעת ההוכחות בתיק תחל, כאמור, ב-6.12.2016. עוד יצוין כי ביום 25.9.2016 הגישה המבקשת בקשה לבדיקת אפשרות להקדמת מועדי ההוכחות בתיק, אך טרם ניתנה החלטה בבקשה זו.

הבקשה להארכת מעצר

10. בבקשה שלפניי, המבקשת עומדת על מסוכנותו הרבה של המשיב, עליה ניתן ללמוד מהמעשים המיוחסים לו - סחיטה באיומים והצתה, ומדגישה את הסכנה הממשית לביטחון המתלונן ובני משפחתו הגלומה במעשים אלה. עוד מציינת המבקשת כי מסוכנותו של המשיב וחוסר היכולת ליתן בו אמון נלמדים גם מעברו הפלילי, הכולל שלוש הרשעות קודמות, כולן משנת 2016, בעבירות של הפרת הוראה חוקית, גניבה, זיוף סימני זיהוי של רכב, הונאה בכרטיס חיוב בנסיבות מחמירות וסחיטה באיומים. כמו כן, לעמדתה של המבקשת, קיים חשש ממשי לשיבוש מהלכי משפט ולהשפעה על עדים באם ישוחרר. לבסוף, המבקשת מטעימה כי אף שטרם החל שלב שמיעת הראיות בתיק, נקודת האיזון נוטה לעבר המשך מעצרו של המשיב, וזאת נוכח האינטרס של שמירת שלום הציבור וביטחונו כמו גם שמירה על תקינות ההליך הפלילי. על כן, המבקשת סבורה כי יש להיעתר לבקשתה ולהאריך את מעצר המשיב בתשעים ימים נוספים.
11. מנגד, המשיב עומד על כך שהוא זה שנפגע מקצב ההתקדמות האיטי של התיק - כאשר עברה שנה מאז הגשת כתב האישום וטרם החלו בשמיעת הראיות. עוד מטעים המשיב כי הוא הסכים לכלל המועדים שהוצעו לדיוני הוכחות, ומבהיר כי אלה נדחו בגלל בא-כוחו של הנאשם 2. בנוסף, המשיב מצוין כי כעת קבועים 2 מועדים נוספים לשמיעת הוכחות וכי לעמדתו לא יהיה די בכך ויצטרכו לקבוע מועדים נוספים. כמו כן, המשיב טוען כי לא מדובר בעבירות שהן ברמת החומרה הגבוהה ביותר, כאשר לחיזוק עמדתו הוא מצביע על כך שנאשם 2 שוחרר לחלופת מעצר, אף שהשניים היו שותפים. המשיב מוסיף וטוען כי התגלתה אצל אביו מחלת הסרטן וכי הדבר מהווה טעם נוסף לשחררו.
12. ביום 9.10.2016 נערך דיון בפניי, ובסיומו הוריתי למבקשת להגיש בקשה לבית המשפט המחוזי לקביעת מועדי הוכחת נוספים. ביום 26.10.2016 עדכנה המבקשת כי היא פנתה בבקשה לקביעת מועדי הוכחות נוספים בתוך תקופת המעצר המבוקשת, אולם חמשת המועדים שהוצעו על ידי בית המשפט המחוזי (השופטת מ' ברנט) נמצאו כלא מתאימים על ידי בא-כוח הנאשמים.

דיון והכרעה

13. ככלל, בהליך לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין הזכות לחירות העומדת למשיב והנתמכת בחזקת החפות, לבין האינטרס של שמירה על בטחון הציבור וההגנה על הליך שיפוטי תקין. בין יתר השיקולים שיש לשקול במסגרת הבקשה להארכת מעצר, ניתן למנות את: חלוף הזמן מאז הושם המשיב במעצר; קצב התנהלות הדיונים; החשש מפני שיבוש הליכי משפט; חומרת העבירות המיוחסות למשיב ונסיבותיהן; ומידת המסוכנות הנשקפת ממנו (ראו למשל: בש"פ 4375/15 מדינת ישראל נ' סולימנוב, פסקה 13 (2.7.2015)).
14. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחים המצורפים לה, ולאחר ששמעתי את טענות הצדדים בדיון שבפניי, שוכנעתי כי מכלול השיקולים מצדיקים את קבלת הבקשה להארכת מעצר. אמנם, לא נעלמה מעיני הפגיעה בחירותו של המשיב שיוצרת התארכות ההליכים - בפרט שטרם התקיים דיון ההוכחות הראשון, ואין ספק כי זו מועצמת נוכח העובדה כי אינו אחראי על העיכוב בשמיעת ההוכחות - ועל כן הוריתי למבקשת לפנות לבית המשפט המחוזי במטרה להאיץ את התקדמות התיק ולקבוע מועדי הוכחות נוספים, כאמור לעיל. עם זאת, חומרם ואופיים של המעשים המיוחסים למשיב; עברו הפלילי, שכולל, בין היתר, עבירות של סחיטה באיומים, הפרת הוראה חוקית וכן עבירות שבגינן נגזרו עליו עונשי מאסר בפועל; והערכת שירות המבחן כי נשקפת ממנו רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות אלימה, כל אלה מלמדים על המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו כמו גם על החשש ששחרורו יביא לשיבוש הליכי משפט. באשר לטענותיו של המשיב, לא מצאתי כי יש בקצב התקדמות ההליכים בתיק; מצבו הרפואי של אביו; הזמן שחלף מתחילת מעצרו; או

מידת חומרתן של העבירות המיוחסות לו - כדי להצדיק את שחרורו, ודומה כי בשלב זה לא קיימת חלופת מעצר שיש בה כדי להפיג את המסוכנות הנשקפת ממנו ואת החשש מפני שיבוש הליכי משפט.

15. ראוי להוסיף כי לא נעלמו מעיני השגותיו של המשיב על התרשמות שירות המבחן ממנו, אך כפי שהבהרתי במהלך הדיון עצמו, המקום המתאים להעלותן, ככל שיבחר בכך, הוא בבקשה לעיון חוזר בפני בית המשפט המחוזי. לבסוף, יובהר כי על המבקשת לפנות אל בית המשפט המחוזי - לאחר חזרתה של השופטת ברנט מחו"ל - בבקשה לקביעת מועדי הוכחות נוספים בתקופת ההארכה הנוכחית.

16. סוף דבר, הבקשה מתקבלת. מעצרו של המשיב יוארך ב-90 ימים, החל מיום 9.10.2016 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 11331-10-15 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ד בתשרי התשע"ז (26.10.2016).

שׁוֹפֵט